

турската граница — защото щѣла да си тече нова черга на макази; една пѣкъ съсѣдка на дѣдова Генкова дъщеря се много примолѣ и даде на стареца едно малко ключе, да го занесе на сина ѣ въ София, защото го билъ забравилъ, когато си дохождалъ, а пѣкъ — писалъ той нѣколко пѣти — много му трѣбвало: било отъ долапъ въ канцеларията му; най-послѣ, леля Евлампия даде за Григора една бѣла просфоричка да го посѣти да ѣ прати нѣщичко: отдавна я забравилъ. Тя се примолѣ да каже дѣдо Генко Григору, че често го споменуватъ калугеркитѣ въ литургията и въ вѣдѣнето.

Дѣдо Генко се намѣри въ небрано лозе: кому да взема пратката и кому да скърше хатхра. Той прибра всичко донесено.

Разбира се, имаше и устни порѣчки: другата сваха Пенковица се примолѣ да каже дѣдо Генко на сина ѣ — писаръ въ една канцелария — да прати пари за данѣка, защото бирникътъ щѣлъ вече да продава нивата; Мита Керина, на която лозето е съсѣдно съ дѣдовото Генково, се моли да изпита старецътъ: синъ ѣ въ София ли е или не — отъ година не го разбрала, нито пѣкъ ѣ е пратилъ двѣ пари; сродницата Лала Недина настоява дано може дѣдо Генко да стѣкми момчето ѣ да поучи нѣкъдѣ още малко; жената на съсѣда пѣдаръ Теню Сплѣсканиятъ, — уволненъ отъ новия кметъ, защото ужъ билъ отъ противната партия, сирѣчь отъ чернитѣ — плака и дума дано тамъ въ София Григоръ настани мѣжа ѣ на нѣкоя работа, само да се махне откъщи, защото по щѣлъ день се гуши удома, или пѣкъ, ако излѣзе, връща се пиянъ и я върти на шишъ да откъсне нѣкой алтънъ отъ огърлицата, да купува вино и тютюнъ; най-послѣ, дѣдо попъ Петъръ даде единъ купъ мѣдени и никелови гологани — събирани въ черкова, — тѣкмо петъ лева и половина, и каза, ако не стигнатъ, дѣдо Генко да даде отъ себе и ще му ги върне, та да му купи чоха за калимавка, защото се научилъ, че владиката щѣлъ прѣзъ горния мѣсець да посѣти Бойково.

Дѣдо Генко всѣкиго изслуша, всѣкиму прие молбата, всѣкиму каза по една добра дума и тържествено се обѣща, че ще помогне.